

ગીત

-કૃષ્ણ દવે

.1.

ઉગાડે એમ કદી ઉગવાનું નહીં,
આપણે તો આવળ ને બાવળની જાત, ઉગવાનું હોય ત્યારે પુછવાનું નહીં.

ધગધગતા તડકાના પેગ ઉપર પેગ અને ઉપરથી આખું વેરાન,
નીરાંતે બેસી જે ભરચક પીવે ને એને પાલવે આ લીલાં ગુમાન,
રોકે કદાચ, કોઈ ટોકે કદાચ, તોય મહેફીલથી કોઈ દીવસ ઉઠવાનું નહીં.
આપણે તો આવળ ને બાવળની જાત ઉગવાનું હોય ત્યારે પુછવાનું નહીં

આપણે તો એનીયે સમજણ શું રાખવી આ મસ્તીમાં ખરવું કે ફાલવું,
આપણાં તો લીલાછમ લોહીમાં લખેલું છે ગમ્મે તે મોસમમાં મ્હાલવું,
અરે હસવું જો આવે, હસવું બેફામ અને આંસુ જો આવે તો લુછવાનું નહીં.
આપણે તો આવળ ને બાવળની જાત ઉગવાનું હોય ત્યારે પુછવાનું નહીં.

ઉંડે ને ઉંડે જઈ બીજું શું કરવાનું ? ધરવાનું આપણું જ ધ્યાન,
પથ્થર ને માટીના ભુંસી ભુંસીને ભેદ, કરવાનું લીલું તોફાન,
દેખાડે આમ કોઈ દેખાડે તેમ, તોય ધાર્યું નીશાન કદી ચુકવાનું નહીં
આપણે તો આવળ ને બાવળની જાત ઉગવાનું હોય ત્યારે પુછવાનું નહીં;
પણ ઉગાડે એમ કદી ઉગવાનું નહીં...!

.2.

પરસેવો બીચારો રઘવાયો થઈને ભલે ચહેરા પર આમતેમ દોડે !

માઈક મળે તો કોઈ છોડે ?

નાનાં અમથાં એ ટીપાં શું જાણે ? આ ભાષણ શું કરવાની ચીજ છે ?

આકાશે ચાંદો છે, ચાંદામાં પુનમ ને પુનમના પાયામાં બીજ છે,

વીષયમાં એવો તો ફાંફે ચડે ને તોય તંતુને આમતેમ જોડે.

માઈક મળે તો કોઈ છોડે ?

ઉઘરસ ને નસકોરાં રમત્યે ચડે ને એય બગાસાં વ્હેંચાતાં ભાગમાં,

કંટાળો જાણે કે આખું કુટુંબ લઈ ફરવા આવ્યો ન હોય બાગમાં !

તાજા ઉઘડેલ એક વક્તાને ડાળીએથી ખંખેરી ખંખેરી તોડે.

માઈક મળે તો કોઈ છોડે ?

‘છેલ્લી બે વાત’, એવું કાનમાં પડે ને કંઈક શ્રોતામાં જીવ પાછાં આવે,
છેલ્લી, છેલ્લી છે એમ બોલી બોલીને પાછો આખો કલાક એક ચાવે;
સાકરના ગાંગડાને કચ્ચકચાવીને જાણે પકડ્યો હો ભુખ્યા મંકોડે.
માઈક મળે તો કોઈ છોડે ?

.3.

એક ચકી ને ચકો મુંઝાઈ ગયાં છે.
ચોખા ને મગના બે દાણા હતા ને ? હવે ચાંચમાંથી એ પણ છીનવાઈ ગયા છે.

કમ્પ્યુટર, મોબાઈલ, ટીવી, છે સોંધાં; પણ એની રંધાય નહીં ખીચડી,
ચકી ને ચકાનાં જીવન પર ત્રાટકી છે મોંઘવારી નામે એક વીજળી,
ફાઈવસ્ટાર મોલનાં ફાલેલાં જંગલમાં નાનકડાં સપનાં ખોવાઈ ગયાં છે,
એક ચકી ને ચકો મુંઝાઈ ગયાં છે.

મીનરલ વોટરથી તો સસ્તા છે આંસુ, ને મીઠી પણ લાગશે રસોઈ,
ખાંડ માટે ટળવળતી કીડીની પાસે જઈ આટલું તો સમજાવો કોઈ !
લાગે છે શેરડીના આખ્ખાચે વાઢને લુચ્યાં શીયાળીયાં ખાઈ ગયાં છે.
એક ચકી ને ચકો મુંઝાઈ ગયાં છે.

ચકી ને ચકો ક્યે, ‘જુઓ સાહેબ, હવે બોલાતું કેમ નથી, ચીં ચીં ?
એવું તે શું છે આ કંઠમાં, તે લાગે છે મારે છે ડંખ જેમ વીંછી !’
એક્સરેમાં જોઈ અને ડૉક્ટર બોલ્યા કે : ‘ઘણા ડુમા ગળામાં અટવાઈ ગયા છે’.
એક ચકી ને ચકો મુંઝાઈ ગયાં છે.

.4.

બીજું શું કરવાનું સ્કુલમાં ?
આખ્ખાચે ધંધામાં રાખવાનું ધ્યાન,
ક્યાંય અત્તર રહી જાય નહીં કુલમાં.
બીજું શું કરવાનું સ્કુલમાં ?

ભણવાનાં કારખાનાં ધમધમતાં રાખવાની
આપું બે ચાર તને ટીપ ?
માછલીની પાસેથી ઉઘરાવ્યે રાખવાની
મોતી ભરેલ કંઈક છીપ.
માસુમીયત જોઈ જોઈ લાગણીનું સપનું

પણ જોજે આવે ન ક્યાંક ભુલમાં ?

બીજું શું કરવાનું સ્કુલમાં ?

સીધેસીધું તો કદી મળવાનું નહીં.

થોડું બેસાડી રાખવાનું બહાર;

થનગનતી ઈચ્છાને લાગવું તો જોઈએ

ને કેટલો છે મોટો વેપાર !

ઉંચે આકાશ કૈંક દેખાડી ડાળ,

પાછુ પંખીને કહેવાનું ઝુલ મા.

બીજું શું કરવાનું સ્કુલમાં ?

ધારદાર ફતવાઓ પાડવાના બહાર

અને ભાષણ તો કરવાનું લીસ્સું,

અર્જુનને પંખીની આંખ જ દેખાય,

એમ તારે પણ વાલીનું ખીસ્સું.

શીક્ષણ નહીં; ફાઈવસ્ટાર બીલ્ડીંગ

જરુરી છે સૌથી પહેલા તો સંકુલમાં.

બીજું શું કરવાનું સ્કુલમાં ?

.5.

ગોકુળના કૃષ્ણને તો વાંસળીના સુર, વળી યમુનાનાં પુર

અને ઉપરથી ગોપીઓ ને રાધા..

અહીં મારે તો જીવવાના વાંધા ..!

આંખોની પથરાળી ધરતીમાં વૃન્દાવન, ગોવર્ધન, ગોકુળ ક્યાં વાવીએ?

ભાંભરડા દેતી આ ભુખી ઈચ્છાઓનાં ધણનાં ધણ ક્યાં જઈ ચરાવીએ?

આયખે વલોવાતાં એક એક દૃહાડાને માગી માગીને મેં ખાધા,

અહીં મારે તો જીવવાના વાંધા ..!

પુરેલાં ચીર એમાં માર્યો શું મીર ? એનું કારણ એ રાજાની રાણી,

નજરે ના કેમ ચડી આછેરા જીવતરની માંડેલી આમ ખેંચતાણી;

ખેંચાતાં ખેંચાતાં ટાંકા તુટે ને વળી દોરા ખુટે,

ને તોય કરવાના રોજ રોજ સાંધા?

અહીં મારે તો જીવવાના વાંધા ..!

ગોકુળનો શ્વાસ લઈ, મથુરાની હાશ લઈ, દરીયામાં જાત તે બચાવી,
મેં તો આ પ્હાનીના હણહણતા અશ્વોને ખીલ્લાની વારતા પચાવી;
ભાગી ભાગીને હુંય ભાગું કદાચ તોય રસ્તાને પગલાંની બાધા !
અહીં મારે તો જીવવાના વાંધા ...!

.6.

વાંસલડી ડોટ કોમ
મોરપીચ્છ ડોટ કોમ,
ડોટ કોમ વૃંદાવન આખું,
કાનજીની વેબસાઈટ એટલી વીશાળ છે કે ક્યાં ક્યાં નામ એમાં રાખું ?

ધારો કે મીરાંબાઈ ડોટ કોમ રાખીએ તો રાધા રીસાય એનું શું ?
વીરહી ગોપીનું ગીત એન્ટર(Enter) કરીએ ને ક્યાંક ફ્લોપી(Floppy) ભીંજાય એનું શું ?
પ્રેમની આ ડીસ્કમાં (Disk) તો એવી એવી વાનગી કે કોને છોડું ને કોને ચાખું ?
કાનજીની વેબસાઈટ...

ગીતાજી ડોટ કોમ એટલું ઉકેલવામાં ઉકલી ગઈ પંડીતની જાત,
જાત બળી જાય, છતાં ખ્યાલ ના રહે ને એ જ માણે આ પુનમની રાત.
તુલસી, કબીર, સુર, નરસૈંયો થઈએ તો ઉકલે છે કંઈક ઝાંખું ઝાંખું.
કાનજીની વેબસાઈટ...

એ જ ફક્ત પાસવર્ડ (Password) મોકલી શકે છે જેના સ્ક્રીન(Screen) ઉપર નાચે છે શ્યામ,
એને શું વાઈરસ (Virus) ભુંસી શકવાના જેનાં ચીર પુરી આપે ઘનશ્યામ ?
ઇન્ટરનેટ (Internet) ઉપર એ થનગનતો આવે, હું કોઈ દીવસ વીન્ડો (Window) ના વાખું.
કાનજીની વેબસાઈટ...

.7.

લીમડાને આવી ગ્યો તાવ,
લીમડાના દાદા ક્યે, 'કહી કહી ને થાકી ગ્યો,
જાવ, હજી ફાસ્ટફુડ ખાવ.'

ટી-શર્ટ ને જીન્સવાળી માંજરી બીલાડી ક્યે આપણને દુધ નહીં ફાવે !
પીત્ઝા ને બર્ગરની આખ્ખી આ પેઢીને રોટલી ને શાક ક્યાંથી ભાવે ?

વર્ષોથી બોટલમાં કેદ થઈ સડતાં એ પીણાને પીવો ને પાવ.

જાવ, હજી ફાસ્ટકુડ ખાવ.

અપ ટુ ડેટ કાગડા ને કાગડીયું માઈકમાં મંડી પડ્યાં છે કાંઈ ગાવા !
કંઈ પણ ભીજાય નહીં એવાં ખાબોચીયાંમાં નીકળી પડ્યાં છે તમે ન્હાવા ?
કુંપળનાં ગીત લીલાં પડતાં મુકીને ગાવ રીમીક્સનાં ગાણાંઓ ગાવ.

જાવ, હજી ફાસ્ટકુડ ખાવ.

કાન એ કંઈ થુંકવાનો ખુણો નથી કે નથી પેટ એ કંઈ કોઈનો ઉકરડો,
આપણા આ ચહેરા પર બીજાના નખ્ખ શેના મારીને જાય છે ઉકરડો ?
માંદા પડવાનું પોસાય કદી કોઈનેય, સાંભળ્યા છે ડૉક્ટરના ભાવ ?

લીમડાને આવી ગ્યો તાવ,

લીમડાના દાદા ક્યે, 'કહી કહી ને થાકી ગ્યો,

જાવ હજી ફાસ્ટકુડ ખાવ.'

.8.

ઝરણાનું દે નામ અને ના આપે વહેવું ! આ તે કેવું ?
શબ્દો સાથે કામ ને પાછું મુંગા રહેવું ! આ તે કેવું ?

રણની જેવું તરસી પડીએ તોય વહે તું અધ્ધર,
ઝાકળ જેવું વરસી પડીએ તોય કહે તું પથ્થર;
તું બોલે બેફામ ને મારે કંઈ ના કહેવું ? આ તે કેવું ?

હોય વૃક્ષની જાત અને ના છાંયો આપે,
છે અમાસની રાત અને પડછાયો આપે;
માંગું ખુલ્લેઆમ ને તારે કંઈ ના દેવું ? આ તે કેવું ?

મત્સ્ય હોઉં ને જળને કંઈ તરવાનું પુછું ?
વાદળ છું તો વરસું કંઈ સરનામું પુછું ?
ભીંજે આખું ગામ ને કોરું એક જ નેવું ! આ તે કેવું ?

.9.

છેવટે કંટાળી મેં વાદળાંને કીધું કે વરસ્યા વીનાના શું જાવ છો ?
વાદળ કહે કે ભાઈ વરસી તો પડીએ; પણ આપશ્રી ક્યાં કોઈ દી' ભીંજાવ છો ?

મેં કીધું શું ક્યો છો ? ગ્યા વરસે ક્યાં કર્યો'તો છત્રી ઉઘાડવાનો વેંત ?
વાદળ ક્યે, રહેવા ઘો, પલળી જે જાય ઈ તો અંદરથી ઉગાડે હેત,
વરસી વરસીને અમે થાકી ગયાં ને તોય તમે ક્યાં લીલાછમ થાવ છો ?

મેં કીધું આ રીતે શું કામે નાખો છો માણસની જાત માથે આળ ?
વાદળ ક્યે ચાલ મને તારામાં ગોતી દે એકાદી લીલીછમ ડાળ,
મુળનું તો સરનામું મળતું નથી ને પાછા કુંપળના ગીતો શું ગાવ છો ?

મેં કીધું આ રીતે તરસ્યે મારીને તમે સાડું તો કરતા નથી જ,
વાદળ ક્યે બસ ભાઈ, આ રીતે અમને પણ થોડીક ચડી ગઈ ખીજ;
અબઘડીએ ધોધમાર વરસી પડું છું બોલો, બાળકની જેમ તમે ન્હાવ છો ?

.10.

મારી પાસે ઢગલો રેતી, તારી પાસે ખોબો જળ,
ચાલને રમીએ પળ બે પળ..
હું રહેવાસી પથ્થરનો, ને તારું સરનામું ઝાકળ,
ચાલને રમીએ પળ બે પળ..

થોડી ઉઘડે મારી ઈચ્છા, થોડી ઉઘડે તારી પણ;
હું અહીંથી આકાશ મોકલું, તું પીંછાથી લખ સગપણ.
આજ અચાનક દુર દુરથી, આવીને ટહુકે અંજળ.
ચાલને રમીએ પળ બે પળ..

રમતાં પહેલાં ચાલ તને હું, આપી દઉં થોડી સમજણ,
રમતાં રમતાં ભુલી જવાનું, દેશ-વેશ સરનામું પણ;
બુંદબુંદમાં ભળી જવાનું, વહી જવાનું ખળ ખળ ખળ.
ચાલને રમીએ પળ બે પળ..

કૃષ્ણ દવે

સર્જક-સંપર્ક :

A-20, Adarshnagar, Opp. NarayanKrupa Banglows,
BOPAL-GHUMA, Amdavad- 380 058

Phone : 02717-233 125 Mobile: 94265 63388

eMail : kavikrushnadave@gmail.com AND krushnadave@yahoo.co.in

‘સન્ડે ઈ-મહેફીલ’ના આ ગઝલઅંકના અતીથી સમ્પાદક અને સંકલનકાર સુરતના
યુવાગઝલકાર ભાઈ શ્રી ગૌરાંગ ઠાકર) gaurang_charu@yahoo.com(નો ખુબ ખુબ આભાર..
- ઉત્તમ ગજજર

‘સન્ડે ઈ-મહેફીલ’ - વર્ષ: આઠમું - અંક : 265 - March 10, 2013
‘ઉંઝાજોડણી’માં સાભાર અક્ષરાંકન: શ્રી સુનીલ શાહ sunilshah101@gmail.com

@ @ @

More than **1,93,00,000** Gujarati Language lovers have visited
<http://www.gujaratilexicon.com/>

More than **17,17,000** have visited Digital Bhagwadgomandal
<http://www.bhagwadgomandal.com/>

More than **4,23,500** have visited Lokkosh
<http://lokkosh.gujaratilexicon.com/>

@

EarlierArticles of all 'Sunday eMahefil's can easily be downloaded from our website:
<http://www.gujaratilexicon.com/index.php?action=downloadSeM>

@ @ @ @ @ @ @ @ @